

Éljen az örök és meghonthatatlan magyar-szovjet barátság!

A lakosságot érintő fontos kérdésekről tárgyaltak az I. kerületi lakóbizottságok elnökei

Sürgették a társadalmi tulajdon fokozottabb védelmét is

Pénteken este a Hazafias Népfőnt I. kerületi bizottsága értekezletet rendezett a kerület lakóbizottságai elnökei számára. Ezen részt vett a tanács végrehajtó bizottságának küldötte, s az ingatlankezelő vállalat igazgatója is.

Több fontos kérdést tárgyaltak meg a lakóházak rendben- és tisztántartásáról. A lakóházak tisztántartásáról. A lakóházak tisztántartásáról. A lakóházak tisztántartásáról.

Megállapították például, hogy sok bérházban a patkányok elszaporodásának egyik oka, hogy egyes vállalatok valóságos lomtárakat tartanak, nem gondoskodnak raktáraik tisztántartásáról. Birálat érte például a Kiskereskedelmi, a Műszaki, a Kereskedelmi Vállalatot és a Széchenyi tér 17. szám alatti lomtárakat. Ezeknek a hibáknak a megszüntetéséhez a tanács segítségét kérték a lakóbizottsági elnökök.

Nagy helyesléssel fogadta az értekezlet a városi tanács tervét, hogy betöltje a Nagykörúton belül a sertés- és baromfitenyésztést. Többen felszólaltak, s lakótársaik nevében sürgették, hogy mihamarabb jelenjen meg ez a rendelet, mert ezt kívánja a kerület egészségsége.

Foglalkoztak a résztvevők a kerület terei, parkjai állapotával, s elhatározták, hogy fokozottan felhívják lakótársaik figyelmét ezek védelmére, mert túrhirtetlen állapot, hogy a rongálásokból eredő károk miatt évente csaknem egymillió forintot kell a rendbehozatalra fordítani.

Egyetértettek a lakóbizottságok elnökei azzal, hogy

Emlékfákat ültettek a Dózsa György iskola fiataljai

Már pattannak a rügyek, fészenek a bimbók, üzennek a fák. Üzennek, hogy ültetésükkel ne késsünk soká. Ezt az üzenetet hallották és valószínűleg meg a Dózsa György általános iskola tanulói, amikor a napokban több száz fát ültettek.

Olyan volt az iskola környéke, mint a zsongó méhek. Minden irányból megérkező gyerekek, szerszámokkal, öntöző kannákkal felszerelve iparkodtak az iskola felé. A környék lakói, utcákon elhaladók felfigyeltek erre a különös megmozdulásra. Az iskola udvarán gyülekeztek, keresték társaikat, akivel majd elültetik az emlékfákat. Nemsokára csendes hallatszott, elnémult és fészkes vigyázban várta minden tanuló az

társa lesz elviselhetőbb a rekkenő városi meleg, itt fog tréfálni fütttyével a rigó, vagy vadgalamb bűg majd a fák tetején s a madarak zenéje, a diákok abc-t tanuló hangja harmónikusan összecseng.

Felhívás e faültetés az intézményekhez, üzemekhez, társadalmi szervezetekhez, hogy még nem késő, ültessünk fát, tegyük szebbé városunkat!

»Kéy«

Két nap

a magyar költészet

kínai barátaival

Csütörtökön és pénteken két kínai költő társaságában jártam a város nevezetesei helyein. Erősebb — s ez egy kicsit szegényes — a város egy-egy motívumát. Szun Jung műfordító szinte minden elejét szavunkat jegyezte, a két nap alatt viszont alig szót írt. Azt is olyan szerényen tette, hogy hasonlatot sem lehet találni hozzá. Ellenben mindig mosolygott, s udvariasságban sosem lehetett megelőzni egyikőjüket sem. Történt, hogy egy kis pihenőt tartva, a Hungária halljában telepedtünk le. Ezt az alkalmat ragadtam meg, hogy

a várost dicsőítő vendégek

előtt nagyon-nagyon jó érzés dagasztja az ember mellet, amiért oly sok szép és egyszerű dolognak boldog tulajdonosa. Így jártam az Irodalmi Múzeumban, a Beloiannisz téri panteonban, a város egy-egy szép műemlékű háza előtt, s még a tiszaparton is, Juhász Gyula szobrát nézve. Míg ők a várossal és az emberekkel ismerkedtek, addig én őket tanulmányoztam; mozdulatukat, mosolyukat, s mandulavágású szemük fel-felcsillanását.

Ismerkedésünk az azt mondották: magunkkal hoztuk a szánkat, de a fülünket is, — ami azt jelenti: ők is beszélnek, de a mi szavunkat ezerszeresen magukba isszák. A kínai népi mondáshoz igazodva ilyen

»fűl« akartam lenni én is, s azért lestem el a tolmácsal lefordított mondanivalójuk egy-egy motívumát. Szun Jung, a szépséges műfordító magas kormánykötetét kapott éppen a magyar költészet kínos állapotáról vett csokrok. Kínai nyelvre való átültetésért. Az ő érdeme 105 Petőfi- és 34 József Attila-versek kínai nyelvre megjelenése és még több más magyar költő művének fordítása is, akinek egy-egy munkája úgy él már a kínai nép tudatában, ahogy csak a

szóra bírtam

az 59 esztendő műfordító, tudva róla, hogy zömében az ő áldásos munkálkodásával látott napvilágot kínai nyelven Petőfi, Arany, Ady, József Attila és Radnóti Miklós költészetének egy-egy válogatott csokra, s több ma élő költő legszebb alkotásaiból összeállított antológia is. Nem is kell mondani, hogy Szun Jung a magyar költészet tolmácsolásában kifejtett minden érdemét elhárította magától, mondván, hogy ő olyan picit munkálkodott még értünk, hogy szóra sem érdemes.

Kung Mu, a forradalom-ban fegyverrel a kézben

harcoló költő, viszont rácsfolt erre, s elénk teregette barátja sokoldalú munkásságát. Így tudtuk meg, hogy Szun Jung, a szépséges műfordító magas kormánykötetét kapott éppen a magyar költészet kínos állapotáról vett csokrok. Kínai nyelvre való átültetésért. Az ő érdeme 105 Petőfi- és 34 József Attila-versek kínai nyelvre megjelenése és még több más magyar költő művének fordítása is, akinek egy-egy munkája úgy él már a kínai nép tudatában, ahogy csak a

közös célért küzdő testvéreink

más szépsége, eredménye, sikere és nagyszerűsége élhet. Fajdalom, hogy mi kevésbé ismerjük még kínai barátainkat és hazájukat. Még a búcsúzóink is túltettek rajtuk: »Legnagyobb öröm, ha az ember új barátokat szerez, a legnagyobb bánat pedig az, ha a barátoktól kell búcsút venni« — mondták a forró kézzel szorongó percekben. Kilométerekben nagy a távolság hazájuk és a mi hazánk közt, amit viszont itthagytak: a barát-ök örök és szép, mint a virágzó, termékenyítő tavasz.

(Lódi)

(Liebmann felv.)

Kínai költő vendégeinknek Madácsy László egyetemi docens bemutatja a szegedi Irodalmi múzeum kiállítását anyagait,

ebben az országban se jog, se szabadság, se boldogulás, se emberi méltóság.

Másfél esztendő távlatából nézünk már visszafelé azokra a felleg-sötét napokra. Újra megkönnyebbültek és nevetősek már a dolgozó emberek, mert a proletárdiktatúra tökéletesebb, szilárdabb, mint valaha. S ha ezer álmopólgart megkérdeznénk, hogy ez minek köszönhető, közülük legalább kilencszáz bizonyosan elismernék: a párt újjászervezésének és a párt felbecsülhetetlen értékű kezdeményezésének, amellyel segítséget kért legönzetlenebb barátunktól, a Szovjetuniótól. Igen, ma már a munkából élők túlnyomó többsége elismeri, hogy a Magyar Szocialista Munkáspárton kívül minden egyéb párt, vagy pártcska előbb-utóbb nyeregbe segítette volna azokat a népelles csoportokat, amelyek már szajkózni kezdték magukban az okori hódítók kegyetlen jelszavát: »vae victis!« És valóban jaj lett volna a legyőzötteknek, a munkájukból élő millióknak. Ma már kevesen vitatják azt, hogy az ellenforradalom trónra jutása esetén győzelmes Canossát kellett volna jární népünknek. Ezért tapasztalható jelenleg az, hogy a megmenekült néphatalomhoz sokkal jobban ragaszkodnak az emberek, s nagy többségük éppúgy nem lehet eltántorítani többé a szocializmus eszméjétől, mint Hemingway öreg halászákat a nagy hal nyomából.

Csak hogy nem elég hangzatos, hogy a szocializmus hível vagyunk és a végső győzelem tudatában végezzük munkánkat — mint erre Kálai Gyula elvtárs is rámutatott az országgyűlés legutóbbi ülésén. Erősíteni, védeni kell minden tisztességét dolgozóknak a Magyar Szocialista Munkáspártot, amely nemcsak a kommunista pártja, hanem a pártunkivül tömegek pártja és vezetője is. Azok a magyarok, akiket az ellenforradalom leverése érdekében érintett, mint Napoleont a waterlooi csatán, most ismét megpróbálják befektetni a pártot és kigyót, bekát kiáltoznak. Igen, mert ők is nagyon jól tudják, hogy a kommunista párt azáltal, hogy jórészt kivetette magából a huncutokat és a kaméleonokat is, valamint annak következtében, hogy levonta a múltban elkövetett hibák tanulságait, ma sokkal erősebb, mint korábban bármikor. S ez a munkásságát hatalmas stabilizációt is jelent. Ezért hazafias kötelessége mindenkinek, aki szeretni hazáját — hogy bátran szembeszálljon azokkal az ellenséges nézetekkel, amelyek nyíltan vagy burkoltan a pártot becsürlék és támadják.

Herkules úgy takarította ki Augiasz istállóját, hogy egy folyó vizét vezette rajta keresztül. Hazánkban is rengeteg csiberi szemét maradt vissza a felszabadulás után s mi valamiféle rosszul értelmezett humanizmusból csak immel-ámmal sepregettük kifelé a reakciót. A dolgozókat aktív támogatásával azonban most már határozottabban és körültekintően csinálhatjuk a közélet tisztogatását. Ezáltal még erősebbé válik a párt és az állam, biztosabban haladhat előre az ország és tökéletesebbé válik a szocialista demokrácia, amelynek elve: semmi szabadságot az ellenforradalmároknak és mindent megadni a haladó, jószándékú embereknek.

NAGY ISTVÁN

A népfőnt szegedi bizottságának felhívása

Virágos ablakkal, erkéllyel, zöldellő ház-elővel is köszöntse a város népe május elsejét

A Hazafias Népfőnt »Szép Szegedért« bizottsága a közeledő május elseje alkalmából szép akciót indított el. Célja, hogy a munka hagyományos ünnepe kiinduló pontját adja a »Virágos Szeged« mozgalomnak. Ezzel kapcsolatban a népfőnt felhívással fordul a város dolgozóihoz:

— A tizenegyedik szabad május 1 legyen a kiinduló pontja annak, hogy felújítsuk kedves néphagyományunkat és virággal, zölddel díszítsük fel házainkat. A munka nagy ünnepe díszítsük fel virággal házunk ablakait, erkélyeit, a kapukat, Nemesak azt szeretnénk, hogy május elsején válasszon »Virágos Szegeddé« városunk. Célunk, hogy egész esztendő át virágok köszöntsék a munkából hazatérő dolgozó ezreit: erkélyekről, ablakokból, járdaszegélyekről. A városi tanács költségvetési keretei csak lépcsőről lépcsőre engedik meg a parkosítás növelését, illetve fenntartását. Ezért kérjük tehát a város lakosságát, hogy saját erkélyén, ablakában, háza előtt öntevékenyen teremtesse meg a »Virágos Szeged« egy parányi részét, mely egybekapcsolódva egész városunk képét teszi szebbé.

az iskola környékének utcáit

befásítsák. Megkapták sorra az ültetés helyét, folyt a munka, szorgalmas kézműdolgozatok, locsoló iszapolás s már itt is, ott is dőlcegen állnak a fák, sorakoznak, mint tornaórán a fiúk. Mindenki dolgozik, a forgalom is meglassul, de most a vilamos és autók vezetője megbecsült mosollyal lassítja le kocsját, az utasok, a járókelők nem mennek tovább, míg egy barátságos integetéssel nem adóznak a fiatalok példát adó munkájáért. A Szt. György tér lakói abbahagyva munkájukat, mind az ablakoknál teremtek s még tapsaikkal is viszonzóztak az ütemesen haladó faültetés munkáját. Részt vett e követség mellett munkában

az iskola nevelőtestülete és tanulóifjúsága

teljes számban. Az ültetett emlékfák teszik majd egészségesebbé a környék levegőjét, ezek ha-